

De ware reden, waarom zo velen sterven – interview met begrafenisondernemer Marlies Spuhler

Is het sterftcijfer weer aan het normaliseren na een dramatische oversterfte met het begin van de corona-injecties? Begrafenisondernemer Marlies Spuhler bericht over haar actuele observaties!

Marlies Spuhler: 14 of 16 procent oversterfte per jaar vergeleken met de laatste drie jaar. Dat is bij wijze van uitzondering eens goed, dat ze dit doen, omdat we vorig jaar, het jaar daarvoor en het jaar daarvoor al een duidelijk oversterfte hadden. En nu daar bovenop. De eerste doodsoorzaak in ons uitvaartcentrum is nog steeds die turbokanker. En dan staat er op de overlijdensakte "overleden met C". We hebben helemaal geen "Aan (C overleden)" gehad. We hebben één keer "Aan" gehad na de introductie en, zoals ik al zei, die man was ouder dan 80 en het was 14 dagen na de booster. Maar dat hebben we echt maar één keer gehad. Begin 2022 begon het bij ons met de jongere mensen die ziek waren door turbokanker. En er waren zeer snelle ontwikkelingen bij. De snelste die we hadden was vijf weken vanaf de diagnose.

Sören Schumann: Min of meer gestorven na vijf weken?

Marlies Spuhler: Ja, en een collega begrafenisondernemer vertelde me net dat twee dagen nadat de overledene te horen had gekregen dat ze kanker had, ze gestorven is. Ja, ze storten gewoon in. Dan zijn ze gewoon dood. Of ze nu op het toilet zitten of in bed liggen. Het is heel vreemd. Het is gewoon zo toegenomen. Ik wil helemaal niet zeggen dat het vroeger niet al eens is gebeurd, dat iemand een hartinfarct heeft gehad tijdens het hardlopen of bij het zwemmen. Maar eigenlijk niet zo vaak als nu. Dat bestaat helemaal niet. Mensen sterven helemaal niet meer normaal. Dus heel, heel weinigen zeggen tegen me: "Ik merk niets, ik heb niets". Maar het grootste deel van de mensen met wie ik praat, die genterapie hebben ondergaan, hebben allemaal een of andere vorm van letselschade, het gaat niet meer goed met hen. Ongeacht of het neurologisch is, sommige mensen trillen. En wat me heel sterk opvalt is dat er velen zijn die maag- en darm problemen hebben. En wat ik ook heb gemerkt is dat in veel gevallen waar dit het geval is, de huisdieren het ook hebben. Welkom bij het interview van vandaag.

Sören Schumann: Mijn naam is Sören Schumann en vandaag interview ik Marlies Spuhler. En vandaag hebben we het over wat zij de afgelopen maanden en jaren heeft vastgesteld in haar dagelijkse werk als begrafenisondernemer. We hebben beiden al een eens video opgenomen. Ik heb dit twee keer geüpload, want een keer moest ik het weghalen en toen weer in een nog eens gecensureerde versie, heb ik het opnieuw geüpload. En beide video's samen hebben iets minder dan een miljoen bezoekers behaald, denk ik. Misschien zelfs net iets meer dan een miljoen bezoekers. Dus de interesse in jouw informatie of jouw zienswijze lijkt heel erg groot te zijn. En ik ben benieuwd wat er is gebeurd sinds ons laatste gesprek. Het is nu een paar maanden geleden. En precies, je bent een begrafenisondernemer, Je volgt dit gebeuren relatief kritisch vanaf het begin wat al sinds 2019 en 2020 wat er gaande is. En ja, wat moeten mensen nog meer over je weten voordat we meteen over de thematiek beginnen?

Marlies Spuhler: Over mij? Je hebt eigenlijk alles al gezegd en ik denk, dat de meeste mensen me in feite al kennen. Ik krijg echt veel fanpost via e-mail. Ik word gebeld, het is te gek, het is geweldig. Eigenlijk helemaal geen kritische stemmen. Dus ze zijn altijd positief en de anderen komen langzaam uit hun holletje en praten openlijk over het hele gebeuren. Vaak mensen die er nu eenmaal schade door hebben.

Sören Schumann: Die zich dan zeg maar ook tot jou wenden.

Marlies Spuhler: Ja, precies. Ze hebben nu eenmaal op de een of andere manier meegekregen dat we contacten hebben, ook met artsen, enzovoort. En ze praten er rechtstreeks met mij over, afhankelijk van wat voor kwalen ze hebben, wat daar gedaan kan worden, of ik iemand ken. En ik verwijst ze altijd door naar alternatieve geneeskundigen en zo.

Sören Schumann: Oké, geweldig. We zijn nu, op het moment van opname, eind augustus 2024. Hoe zou je de afgelopen jaren samenvatten, misschien zou je jaar voor jaar kunnen nemen of ook met specifieke gebeurtenissen uit deze jaren, hoe zou je dit kort en bondig samenvatten? Wat waren voor jou de belangrijkste etappes en veranderingen in je bezigheid, met andere woorden je werkdruk en ook hoeveel je opgeëist werd?

Marlies Spuhler: Daar kan ik graag iets over zeggen. Ik zal een heel korte terugblik geven, zodat je het nog eens bij elkaar krijgt ziet. In 2020 hadden we dus helemaal geen opvallende feiten, echt helemaal geen. We hadden zelfs minder te doen. En we gingen pas echt van start met de introductie van de "therapie". Het is gewoon zo. En in het begin waren het alleen de oudere mensen die vaker stierven. En het werd echt merkbaar toen de eerder zieke mensen aan de beurt waren, als ze dan hun afspraak (voor de Covid-vaccinatie) hadden. Want dan kwamen die plotselinge onverwachte sterfgevallen erbij. Vermeerderd! Precies En toen kronkelde het zich er gewoon doorheen. We hadden alleen de vermelding "stierf met C" totdat de therapie werd geïntroduceerd. Daarna stopte het plotseling. Daarna stond het niet meer op de overlijdensakten. Misschien nog één of twee keer. Dit jaar hebben we het helemaal niet gehad. Dus blijkbaar sterft er niemand meer aan.

Sören Schumann: OK kun je nog heel kort.

Marlies Spuhler: Dat toch erg verblijvend is.

Sören Schumann: Kun je heel kort iets zeggen over "gestorven aan C en met C"? Er was wat discussie in het begin, zo voelde het: Je krijgt een auto-ongeluk, sterft als gevolg daarvan, maar test positief op C met een test die niet echt betekenisvol is en sterft dan gedeeltelijk "aan C" of "met C". Misschien kun je dat nog eens kort uitleggen.

Marlies Spuhler: Ja, nu het was zo, dat hadden we eigenlijk alleen in de ziekenhuizen, helemaal niet thuis. Dus het was werkelijk alleen daar.

Marlies Spuhler: En in het begin, ik weet niet waarom, voegden ze de rapporten erbij. En de ontwikkelingen stonden erop, dus van de patiënt. Hoe oud, mannelijk, vrouwelijk enzovoort. En toen stond er gewoon maar met welke reden hij in het ziekenhuis was opgenomen, wat ze daar alles zo deden en waaraan hij uiteindelijk overleed. En dan werd altijd terloops in één zin vermeld dat de overledene positief getest was op C. En toen stond er op de overlijdensakte gewoon "overleden aan C". We hadden helemaal geen "overleden aan". We hadden één keer "aan" na de introductie. En zoals ik al zei, die man was ouder dan 80 en het was 14 dagen na de booster.

Sören Schumann: Oké.

Marlies Spuhler: Hij stierf "aan". Maar dat hebben we echt maar één keer gehad. En toen, zoals ik al zei, stopte het na de introductie van de "therapie". Er was op de een of andere manier geen aantekening meer in de overlijdensakten. Het was gewoon weg. Het komt alleen van onbehandelde. Ja, "gestorven met C". Precies, dat is ons dan ook opgevallen. Want in het begin moesten we daar nog een beetje naar vragen, omdat er in de rouwkamers nog 2G regels waren.

Marlies Spuhler: Precies. En dan kon ik altijd een beetje vragen, zo in het gesprek naar de status van de individuele mensen. Precies. En toen vertelden ze het ons gewoon en toen wisten we het. Precies. En toen kwamen, zoals ik al zei, al de mensen die voorheen ziek waren. Ja, in het midden van 2021, ik denk dat het rond mei, juni was. En er waren er meer: het waren mensen die in elkaar zakten tijdens het wandelen, van hun fiets vielen tijdens het fietsen, ja, of 's ochtends dood in bed lagen, vredig ingeslapen.

Sören Schumann: Dat was vrijwel weinige maanden nadat de injecties echt begonnen.

Marlies Spuhler: Tien dagen later.

Sören Schumann: Tien dagen?

Marlies Spuhler: Ja, dat kan ik vrij nauwkeurig zeggen. Het was eigenlijk altijd tien dagen daarna.

Sören Schumann: Oké.

Marlies Spuhler: Dat was echt heftig. Precies. We hoefden alleen maar in de gaten te houden wanneer ze de volgende booster aanboden. En dan was ons duidelijk dat we over twee weken werk zouden hebben.

Sören Schumann: En dat stond niet, laten we zeggen, in dit, hoe heet het, overlijdensbericht? Hoe heet dit document?

Marlies Spuhler: Ja, er was dan een patiënten uittreksel bij. Ik weet het ook niet.

Sören Schumann: Ja, maar daar stond waarschijnlijk niets over in, toch? Dat er een verband zou kunnen zijn?

Marlies Spuhler: Nee, nee, nee, nee. Zoiets stond er niet in.

Sören Schumann: Oké.

Marlies Spuhler: Nee. Zoals ik al zei, er waren artsen, en die zijn er nog steeds, die "doodsoorzaak onverklaard" aanvinken op de overlijdensakte en schrijven de....als de doodsoorzaak. ...

Sören Schumann: Deze spuit? ...

Marlies Spuhler: precies, het preparaat daar. En dan werd in beslag genomen. Ja, en in het begin, helemaal in het begin, was er nog een autopsie. Maar deze autopsies toonden helaas alleen maar een hartstilstand of trombose of beroerte, wat dan ook. Maar het verband werd nooit onderzocht. En momenteel, als we nog zo'n geval hebben - er zijn maar heel weinig artsen die het op deze manier durven te documenteren - wordt het meestal direct door het Openbaar Ministerie automatisch goedgekeurd. Er is helemaal geen inbeslagname. De politie spreekt kort met het Openbaar Ministerie, of hoe dan ook, over hoe het afloopt, en dan wordt het gewoon goedgekeurd.

Sören Schumann: Dus je bedoelt dat er al een tijdje, al een paar maanden, geen opschudding meer is, als dat er zo in staat.

Marlies Spuhler: Nee, precies.

Sören Schumann: En was dat al zo in het begin, toen dat.

Marlies Spuhler: Ja, helemaal in het begin, maar alleen als dat er instond. Heel weinig mensen hebben een autopsie nagestreefd. En als de nabestaanden dat wilden, moesten we eerst een plek vinden. En we hebben immers begrafenis deadlines waar we ons aan moeten houden. Ja, het lichaam moet eigenlijk binnen tien dagen begraven of gecremeerd worden. Precies. Ja, en het is gewoon moeilijk om in deze tijd een autopsie te organiseren. En als het niet opgedragen wordt door de autoriteiten, moet jij je als familielid, of wij als begrafenisondernemers voor de familieleden moeite doen om de termijnen en zo te verlengen. En ze kosten ook geld. Het kost allemaal geld. En je hebt een plek nodig waar de autopsie kan worden uitgevoerd. En dan wil je ook nog weer iemand hebben die er een beetje kritisch beoordeelt. En ja, het is nu eenmaal moeilijk om een plek te vinden. En door het wegvallen van Arne Burkhardt zijn er natuurlijk ook enige dingen weggevallen. En Dr. Ute Krüger, die hem ondersteunde bij de autopsies, zit in Zweden en kan niet elke keer overvliegen als er een autopsie moet plaatsvinden. Precies. En dan kost het ook nog geld, nietwaar? Je kunt mensen niet altijd laten werken en ze niet betalen. Dat is immers dan ook ... Ja, ze hebben vluchtkosten, reiskosten, verblijfskosten. Ik bedoel, het zou al tot op zekere hoogte gedekt moeten zijn.

Sören Schumann: Dat betekent dat er hier in Duitsland maar weinig andere mensen zijn die dit bij wijze van spreken goed kunnen, nu in dit speciale geval?

Marlies Spuhler: Precies, het is moeilijk. Ik weet het. Helaas heb ik niet zoveel contacten. De MWDFG was de hele tijd mijn contactpunt, van Arne Burkhardt. Maar ze hebben op dit moment geen artsen die autopsies kunnen uitvoeren. En daarom is het gewoon een beetje gek lastig.

Sören Schumann: Ja, dus Arne Burkhardt was degene die heel veel werk deed. Dus in de autopsie, en die dan een korte tijd later overleed, toch?

Marlies Spuhler: Precies, ja. Hij verdrong bij een zwemongeluk. Ik denk dat het gebeurde toen hij zijn zoon probeerde te redden.

Sören Schumann: Oké.

Marlies Spuhler: Zo is het verhaal schijnt de gebeurtenis te zijn. Laten we het maar daarbij laten ...

Sören Schumann: Oké.

Marlies Spuhler: Ja,

Sören Schumann: het is gedeeltelijk mysterieus. Ik heb me dus niet bezig gehouden met het sterfgeval, dus ik kan er nu niets over zeggen, maar.

Marlies Spuhler: Dat was het enige wat ik erover las. Het internet stond er wel vol mee, maar ik heb nog ander werk.

Sören Schumann: Ja. Oké. We waren nu, denk ik, in het midden van 2021 of 2021 ...

Marlies Spuhler: Precies. ...

Sören Schumann: kort nadat de injecties begonnen. En hoe ging het daarna verder? Welke andere boeiende ontwikkelingen waren er?

Marlies Spuhler: Toen begon het zo, ik zou zeggen dat het ook al 21 was, eind 21, begin 22, toen begon het bij ons met de jongere mensen die turbokanker hadden. En er waren zeer snelle verlopen bij. De snelste die we bij ons hadden was vijf weken vanaf de diagnose.

Sören Schumann: Min of meer gestorven na vijf weken?

Marlies Spuhler: Ja, precies. En een collega begrafenisondernemer vertelde me net ook dat de overledene twee dagen nadat ze te horen had gekregen dat ze kanker had, ze is overleden. Dus twee dagen. Je weet gewoon niet hoe lang hij het al in zich had. Je moet ondertussen ook eeuwig wachten tot je een afspraak met een dokter krijgt. Ja, dat zien we nog steeds. Dat is precies wat er helaas nog steeds zo is. En wat we dit jaar al meerdere keren hadden, zijn voortijdige geboortes in de vierde maand.

Sören Schumann: Oké, maar de jaren daarvoor ook al? Of niet?

Marlies Spuhler: Niet zo vaak. En meestal waren dit werkelijk kinderen die al veel verder waren, op het punt stonden geboren te worden of stierven bij de geboorte of kort na de geboorte. Dat gebeurde altijd eens per jaar of eens in de twee jaar.

Sören Schumann: Oké.

Marlies Spuhler: Precies, je praat ook met de andere begrafenisondernemers. Ik moet nu eenmaal zeggen dat er nog steeds een paar zijn die de dingen zien, zoals ze nu eenmaal zijn. En ik ben ook de dwarsdenker-begravenisondernemer en ze roddelen achter mijn rug om. Het wordt me verteld. Het is immers niet zo dat ik dat niet weet. Het is waar dat de meeste niet weten aan welke kant de mensen staan. En dan vertellen ze het nu eenmaal openlijk als ze iemand kennen. Maar je weet niet hoe goed ze me kennen. Ja, het is gewoon zo. Ik kan het eigenlijk goed vinden met alle begrafenisondernemers in onze omgeving. Ja, zo is het. We hebben goede verstandhoudingen en ik kan heel gemakkelijk met ze praten. Ja, en het is ook in orde als iemand het anders ziet. Ik wil niemand onze mening opdringen. Het is immers dat wat we hier ervaren. Ik kan alleen over ons spreken en over de feedback die ik van andere collega's heb gekregen. Om het nu een beetje uit te leggen. Dus in ons crematorium zie je steeds meer, dat er ook een klein kinderkistje staat. Ja, en dan weet je al wat er aan de hand is. Ze zijn er in verschillende maten en zijn meestal foetuskasten. En bij ons is het gewoon zo dat kleine kinderen of baby's/foetussen alleen begraven hoeven te worden als ze 500 gram of meer wegen. En alles daarvoor, ik weet niet echt wat ermee gebeurt. Officieel gaan ze naar de "Sterrenkleuterschool". Het is ook een mooiere gedachte voor de ouders. Maar zoals ik al zei, daarom merk je het niet zo vaak als zulke kleine kinderen verloren gaan. Precies. De meesten van hen zijn echt jonge paren die zich al eeuwig verheugen op hun kind. Meestal hebben ze ook al vaker pech gehad. En dan willen ze nu eenmaal de as begraven, ze willen een graf voor het kind. Precies. Ja, en je had dat niet twee of drie keer in een jaar. Dat gebeurde niet. Het was eens in de twee of drie jaren. En kinderen waren meestal groter, niet zo klein.

Sören Schumann: En nu vanaf wanneer begon dit vaker voor te komen?

Marlies Spuhler: Dit jaar hebben we het voor het eerst. Ik wist het al van collega begrafenisondernemers die het vorig jaar al hadden. Maar ons heeft het pas dit jaar getroffen.

Sören Schumann: Oké. Wat gebeurde er in de andere jaren? 2022, 2023 en nu tot eind augustus 2024? Kun je dat nog eens kort samenvatten en categoriseren?

Marlies Spuhler: Ja, ik zou zeggen dat de meest voorkomende doodsoorzaak werkelijk turbokanker is. En van alles en nog wat erbij: borstkanker bij vrouwen ver boven de 80. Ja, we hebben artsen gesproken die zeggen dat dit niet eens zou mogen bestaan. Ze hebben het in hun hele beroeps carrière nog nooit gehad, dat zo'n oude dame borstkanker krijgt. En ze sterven ook binnen weken. En we kunnen zien dat wanneer we de overledenen dan prepareren, wanneer we ze klaarmaken, we kunnen zien wat er is gebeurd. Ja, we kunnen de borst van de dame zien. Ik heb nog nooit zoiets gezien. Dus dit is waanzin. En ja, veel mensen hebben darmkanker en bovendien kunnen deze kankers ongelooflijk snel uitzaaien. Ja, de mensen, het begint vaak met carcinoom, en dan ineens hebben ze overal in hun lichaam nieuwe haarden, die dan opeens weer ontstaan. Ja, dat is dus waanzin.

Sören Schumann: Dus turbokanker betekent dat dat praktisch veel sneller gebeurt dan bij het verloop van een normale kanker.

Marlies Spuhler: Precies.

Sören Schumann: Sommige artsen en alternatieve behandelaars hebben hiervoor gewaarschuwd, of voorspeld dat het zou gebeuren, en blijkbaar is dat ook gebeurd.

Marlies Spuhler: Ja, absoluut. Dus we kunnen het bevestigen en hij stopt ook niet bij de leeftijd. Het maakt hem niet uit. Ja, dus nu steeds vaker dingen als zaadbalkanker en prostaat kanker. Ja, bij vrouwen, zoals ik al zei, veel borstkanker of darmkanker. We hebben veel darmkanker. Ja. Dat is pas waanzin. Precies. En dan hebben we er af en toe nog eentje die hier en nu ter plekke sterft.

Sören Schumann: Dus je bedoelt een normale dood?

Marlies Spuhler: Ja, ze storten gewoon in. Dan zijn ze gewoon dood. Het maakt niet uit, ze zitten op het toilet of liggen in bed of ja, ik weet het niet. Dat is heel vreemd. Het gebeurt gewoon vaker. Ja, ik zeg niet dat het in het verleden niet al eens is gebeurd, dat iemand een hartaanval heeft gekregen tijdens het hardlopen of zwemmen. Maar eigenlijk niet zo vaak als nu. Ja, dat bestaat niet eens. Mensen sterven immers helemaal niet meer normaal. Eerlijk gezegd zijn de families die geen "gentherapie" hebben ondergaan degenen die hun oude mensen, hun ouders of wie dan ook normaal kunnen begeleiden. Ze sterven thuis. Er is niets over "palliatief" of iets anders. Ja, ze begeleiden hen gewoon. Ze vallen in slaap en dan is alles zoals het altijd was, net als vroeger. Je kunt de mensen afhalen, je kunt ze gereed maken, je kunt ze volle tien dagen opbaren. Je hoeft je geen zorgen te maken dat er iets niet in orde is met de ontbinding, met het ontbindingsproces. Wat helaas een beetje anders is voor de "behandelden". Dat hebben we versterkt dat we meer aandacht moeten besteden aan dit soort dingen, "skin slip" wordt het genoemd. De huid komt al los en zo. Je moet hen voorzichtig aanpakken. Ik wil er niet zo diep op ingaan wat betreft de ontbinding. Maar de verkleuring is er wel. Die overledenen worden bruin, groen, zwart. Dat is niet mooi. Je kunt de nabestaanden daar niet naartoe laten gaan. Het is zo dat je op de dag van de begrafenis vaak nog moet opbaren voor mensen die van ver komen. Maar als er zeven dagen tussen zitten, gaat dat snel. Als iemand op vrijdag overlijdt en ik kan meestal geen begrafenisafspraak maken voor maandag, dinsdag, dan wordt het nu eenmaal woensdag, donderdag, de week erna. En het is dan niet meer mogelijk om afscheid te nemen. We hebben het heel vaak dat ik tegen mensen moet zeggen: nee, het spijt me. Af en toe neem ik iemand van de familie mee die het aankan - en dan zeggen ze, nee, het is goed, we laten

De ware reden, waarom zo velen sterven - interview met begrafenisondernemer Marlies Spuhler

(de kist) dicht. Vroeger had ik dat niet zo vaak. Heel, heel zelden. Mensen moesten echt heel erg dood zijn gegaan of na chemo. Of als ze veel cortisone kregen of hoe het ook heet, was het soms zo dat de ontbinding snel begon. Maar dit is nu echt waanzin. En we hebben mensen die enorm veel bloeden. Ik weet ook niet precies wat dat is. En dat hadden we vroeger ook niet. Vroeger hadden we bijvoorbeeld mensen die uit de keel bloedden als ze van tevoren geïntubeerd waren. Toen waren er verwondingen in de keel door beademing of zoiets. Dan kwam het al eens voor. Maar zoals het nu is, met vloeistoffen die er overal uitlopen, is dat gewoon niet zo goed.

Sören Schumann: Dus je ziet in ieder geval nog steeds een grote samenhang tussen de "gentherapie-injectie" en deze veranderingen die je gewoon waarneemt in je werk.

Marlies Spuhler: Jazeker, absoluut. Ik kan dat helemaal zien. Dat doet me ook veel verdriet, want... natuurlijk is het voor ons ook een ander werk. We moeten dan ook kunnen omgaan met geuren en andere dingen. En de omstandigheden... wanneer je iemand ophaalt, en ze zijn helemaal normaal dan zien ze eruit alsof ze in de kist slapen. Voor ons is het ook anders, voor de verwerking achteraf, zeg maar. Het is niet dat alle sterfgevallen ... we zijn toch ook mensen, we zijn immers geen machines. En het is niet alsof je vuilnis afhaalt of zo. Dat gaat samen met gevoelens. En we zijn altijd erg trots op ons werk, bijvoorbeeld als we klaar zijn met een overledene en hij ligt dan zo vredig slapend in de kist. En we maken dan ook altijd nog eens foto's voor de familie als ze dat willen. En we kunnen ze gewoon afgeven of met een gerust hart laten zien. We zijn altijd erg trots op onszelf als we ons werk af hebben.

Sören Schumann: Precies. En dat is tegenwoordig gewoon veel moeilijker?

Marlies Spuhler: Ja, absoluut. Dus we moeten veel meer doen dat bloedingen niet doorzetten enzovoorts. Nou, dat is wel, ja ... En deze mate van ontbinding, zoals ik al zei, de overledenen veranderen veel sneller dan vroeger, ja. Het is gewoon niet zo goed. Als je er nog eens heen wilt als familie, ze zien de veranderingen ook. Ja, niet alleen wij zien ze.

Sören Schumann: Ja. Ik heb nu geen statistieken over wanneer, hoe vaak of wanneer de meeste injecties werden gegeven. Maar ik zou zeggen 21, 22 was het hoogst, toch? En daarna vlakke het af. En het is nog steeds vrij weinig op dit moment, is het niet?

Marlies Spuhler: Nou, ik zou zeggen dat de meeste mensen die ik ontmoet zeggen, de meesten hebben er drie of vier, zou ik zeggen. Ja, en toen stopten ze. Zo is het nu eenmaal. Ik ken bijna niemand, heel, heel weinig mensen, die tegen me zeggen: "Ik merk helemaal niets, ik heb niets". Ze zeggen dat ze kort daarna een immuunreactie hadden, maar dat was het en ze zouden zich goed voelen. Daar ben ik echt enorm blij om. Maar het merendeel van de mensen die ik spreek en die "gentherapie" hebben ondergaan, hebben allemaal een of andere letselschade. Het gaat niet meer goed met hen. Ongeacht of het neurologisch is, sommige mensen trillen. Wat mij veel opvalt, is dat veel mensen maag- en darmproblemen hebben. Gastritis of darmbloedingen, ik weet het niet, al die rare dingen. En wat me ook is opgevallen is, dat in veel gevallen waar dit het geval is, de huisdieren het ook hebben.

Sören Schumann: Spannend. Misschien overgebracht door shedding?

Marlies Spuhler: Waarschijnlijk. Dat is de enige manier waarop ik het kan uitleggen. Ik heb een interessante lezing gehoord van Dr. Sabine Stebel en zij had het over shedding. Verschillende mensen hebben dit nu al bevestigd. En waarom zouden de dieren dat ook niet krijgen?

Sören Schumann: Ja.

Marlies Spuhler: En het is echt erg, want soms werkt homeopathie of kruidengeneeskunde ook niet meer. Het is echt zo, mensen strijden, worstelen met dingen, worden constant in het ziekenhuis opgenomen, omdat ze immers ook uitdrogen. Als iemand elke dag diarree heeft en zijn eten uitbraakt, ik bedoel, je jij moet het weten dan neemt hij geen voedingsstoffen meer op. Zij zijn degenen die hier rondlopen die zo wit zijn als een wolk, zo witgrijs. Het is heel moeilijk te beschrijven. Precies.

Sören Schumann: Maar je zei dat je zo in het begin merkte dat ze daarna heel snel stierven, vooral de ouderen die ook meerdere hadden gekregen, en actueel is het waarschijnlijk zo dat de laatste injectie al langer terug ligt, maar desondanks sterven er nog steeds velen aan.

Marlies Spuhler: Ja,

Sören Schumann: Nu nog met een paar maanden vertraging of misschien zelfs een paar jaar, bij wijze van spreken.

Marlies Spuhler: Als je nu gewoon de "Destatis" neemt, ze hebben in juni van dit jaar, ik weet het niet helemaal zeker nu, week 25, je zou moeten kijken, ze hebben het nog steeds open, kun je in het maandelijkse rapport kijken: 14 of 16 procent oversterfte jaar na jaar in vergelijking met de laatste drie jaar. Dat is bij wijze van uitzondering eens goed dat ze dit doen, want vorig jaar, het jaar daarvoor en het voorgaande jaar hadden we al een duidelijke oversterfte. En nu nog eens daar bovenop! Ja, juni was voor ons ook heel heftig, dat kan ik wel zeggen, en dat was bij alle begrafenisondernemers met wie ik heb gesproken. Nu in juli is het derhalve weer een beetje minder. Ik denk dat als het weer verandert, als het kouder wordt, het dan weer zal aantrekken. Dan zijn we weer terug bij de lente- en herfstcyclus.

Sören Schumann: Ja.

Marlies Spuhler: Dat is weer gelijk geworden, dus het is er al. Maar, zoals ik al zei, doodsoorzaak nummer één in ons uitvaartcentrum is nog steeds die turbokanker, nog steeds.

Sören Schumann: Na de spuit.

Marlies Spuhler: Ja.

Sören Schumann: Dus jullie zien waarschijnlijk maar heel weinig gevallen van turbokanker zonder injectie.

Marlies Spuhler: Precies, die hebben dat eigenlijk helemaal niet.

Sören Schumann: En je had het net over juni.

Marlies Spuhler: Ik moet daarover nog iets zeggen. We hebben net gehoord van een paar gevallen van mensen die onbehandeld waren. Zij hadden ook kanker en ze gingen naar de juiste artsen of genezers, zeg maar. En binnen acht weken waren ze genezen.

Sören Schumann: Ja, het lijkt mogelijk te zijn.

Marlies Spuhler: Ja, het gaat.

Sören Schumann: Ook zonder chemotherapie.

Marlies Spuhler: Je mag dan geen klassieke... Ik wil ze niet aanvallen, maar het is nu eenmaal op de een of andere manier zo dat als je gezond wilt worden, je blijkbaar werkelijk moet teruggaan naar de natuurgeneeskunde.

Sören Schumann: Dat lijkt inderdaad zo te zijn. U hebt juni aangesproken en ik denk dat dat vorig jaar was, toen onze minister van Volksgezondheid Karl Lauterbach altijd waarschuwde voor de grote hittegolf en hitte gerelateerde sterfgevallen enzovoort. Maar ik denk dat je eerder minder gevallen hebt gezien waarin ze stierven vanwege de temperatuur.

Marlies Spuhler: Nee, daarvan weet ik eigenlijk niets, niemand heeft me dat verteld. Niemand heeft me dat ooit verteld. Niemand heeft me ooit verteld dat iemand is doodgevroren. Dus dit zijn de dingen die... hoewel ik denk dat het zelfs mogelijk is, zoals nu (hitte gerelateerde sterfgevallen). Ik heb ook al eens een zonnesteek gehad. Het is niet aangenaam, met hoofdpijn en met misselijkheid en wat daarop volgt. Die koorts die je zo voelt, nee, het is niet aangenaam. Je kunt er beslist aan sterven. Dus als iemand lichamelijk niet fit is, maar ik heb het in 17 jaar niet gehad, absoluut niet.

Sören Schumann: Dan zou nu de grote vraag zijn, we hebben nu het hoogtepunt van de zomer of het einde van de zomer en de stemming voelt op dit moment relatief ontspannen. Tenminste, zo zou ik het waarnemen in relatie tot deze gezondheidsthematiek. Maar ik zou me kunnen voorstellen, of eigenlijk wordt het desondanks al aangekondigd, hey, er kan weer iets komen. Dus of er zijn mensen die diep betrokken zijn in de materie, die heel veel onderzoek hebben gedaan, bijvoorbeeld Heiko Schöning, die min of meer een paar maanden van tevoren voorspelde hoe het zou gaan met het C-verhaal. En hij heeft nu opnieuw de noodklok geluid dat er een aanval op het microbiom wordt voorbereid.

Anderen hebben het over vogelgriep, dat heb ik een keer gehoord en dan nog, denk ik, die apenpokken of ik weet het nu niet helemaal zeker, maar in ieder geval heeft de WHO nu zelfs de noodtoestand uitgeroepen. Dat betekent dat er nog enige dingen kunnen komen. Ik denk dat wanneer de winter komt en mensen gemakkelijker beïnvloedbaar omdat ze misschien niet zo'n goede dag hebben, omdat hun vitamine D-niveaus een beetje zijn, gedaald zijn, het volgende scenario al dreigt. Wat denk je of welk advies heb je voor mensen over hoe ze hiermee om moeten gaan en hoe beoordeel je de situatie?

Marlies Spuhler: Dus als je nu alleen al kijkt naar de EMA-database, zijn er op 27 augustus 2022, zo'n beetje precies twee jaar geleden, al 26.218 sterfgevallen gemeld als gevolg van de "therapie". Als je het nu vergelijkt met de Mexicaanse griep, die toen heerste, werd het hele ding gestopt na 35 sterfgevallen! Dus ik hoop echt dat mensen een ander bewustzijn hebben gekregen van de hele zaak, dat ze nu wat voorzichtiger en kritischer zijn. Ik kan me eigenlijk niet echt voorstellen dat degenen die nu schade lijden door deze "therapie" dat die zich nu nog eens zullen onderwerpen aan zo'n therapie.

Sören Schumann: Je stelt het motto voor, stel je voor dat het een plandemie is, maar niemand gaat erheen.

Marlies Spuhler: Ik bedoel, ik verdien er mijn geld mee. Zoals ik al zei, ik heb sindsdien echt een goede omzet gehad, moet ik eerlijk zeggen. Mijn sterfgevallen zijn verdubbeld, ondanks dwarsdenkers. Ik ben hier in ter plaatse de dwarsdenker begrafenisondernemer.

Sören Schumann: Waarom waren die huiszoeking?

Marlies Spuhler: De eerste huiszoeking kwam door deze flyer van de maandagwandeling, omdat er geen impressum op stond. Ik vind het allemaal belachelijk. Onze advocaat zei ook, ja, als je dat zo ontspannen ziet, is het goed, omdat ze beslist weer eens terugkomen. Hij zegt ook dat het gewoon intimidatie is. Ik vlieg gewoon niet meer, zodat mijn vliegtuig niet kan neerstorten. Dus ik doe mijn dingen bewust. Mijn man heeft

De ware reden, waarom zo velen sterven - interview met begrafenisondernemer Marlies Spuhler

bijvoorbeeld ook liever dat ik altijd iemand bij me heb als ik buiten ben. Ja, dat is nu eenmaal hoe de dingen veranderd zijn.

Sören Schumann: Ik heb gemerkt dat we ons helaas heel voorzichtig moesten uitdrukken. Vanwege de thematiek, of ook de begrippen die nodig zijn om deze thematiek te beschrijven. Daarom heb ik besloten om de volledige video elders beschikbaar te stellen, in volledige lengte en natuurlijk 100% ongecensureerd en gratis. En als je de volledige video wilt zien, klik dan op de eerste link in de videobeschrijving hieronder. Daarna volgt nog krap een kwartier, die je zeker niet mag missen. En precies, ik zou zeggen dat we je terugzien in de volledige video. Tot dan, Sören. Ciao

door ag.

Bronnen:

Interview van Sören Schumann met begrafenisonderneemster Marlies Spuhler (DE)

https://www.youtube.com/watch?v=pwy-_MP1VQs

Evaluatie van het aantal sterfgevallen tijdens het jaar sinds 2020 (DE)

<https://www.destatis.de/DE/Themen/Gesellschaft-Umwelt/Bevoelkerung/Sterbefaelle-Lebenserwartung/sterbefallzahlen.html>

Dit zou u ook kunnen interesseren:

Gevezen van RNA vaccins – Brandbrief van Sucharit Bhakdi (NL)

www.kla.tv/27752

Dr. Sucharit Bhakdi: Het bewijs is er – vaccinatie vernietigt immuumsysteem (NL)

www.kla.tv/21917

De vaccinatie tegen covid-19 zinvol en nodig? Stellingname van prof. dr. Bhakdi (ENG)

www.kla.tv/17871

Coronavirus: hooggeplaatste politicus voor gezondheid eist onderzoekscommissie (FRA)

www.kla.tv/16006

Begrafenisondernemer John O'Looney uit Groot-Brittannië: "Ik heb nog nooit zoveel sterfgevallen gezien..." (NL)

www.kla.tv/21542 :

Kla.TV – Het andere nieuws ... vrij – onafhankelijk – ongecensureerd ...

- wat de media niet zouden moeten verzwijgen ...
- zelden gehoord van het volk, voor het volk ...
- nieuwsupdate elke 3 dagen vanaf 19:45 uur op www.kla.tv/nl

Het is de moeite waard om het bij te houden!

Gratis abonnement nieuwsbrief 2-wekelijks per E-Mail

verkrijgt u op: www.kla.tv/abo-nl

Kennisgeving:

Tegenstemmen worden helaas steeds weer gecensureerd en onderdrukt. Zolang wij niet volgens de belangen en ideologieën van de kartelmedia journalistiek bedrijven, moeten wij er elk moment op bedacht zijn, dat er voorwendselen zullen worden gezocht om Kla.TV te blokkeren of te benadelen.

Verbindt u daarom vandaag nog internetonafhankelijk met het netwerk!

Klickt u hier: www.kla.tv/vernetzung&lang=nl

Licence: *Creative Commons-Licentie met naamgeving*

Verspreiding en herbewerking is met naamgeving gewenst! Het materiaal mag echter niet uit de context gehaald gepresenteerd worden.
Met openbaar geld (GEZ, ...) gefinancierde instituties is het gebruik hiervan zonder overleg verboden. Schendingen kunnen strafrechtelijk vervolgd worden.